

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-205/16 P

**SolarWorld AG
proti
Rade Európskej únie**

„Odvolanie – Subvencie – Vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 1239/2013 – Článok 2 – Dovoz fotovoltaických modulov na báze kryštalickeho kremíka a hlavných komponentov (t. j. článkov) s pôvodom v Číne alebo odosielaných z Číny – Konečné vyrovnávacie clo – Oslobodenie dovozov, ktoré sú predmetom prijatého záväzku – Oddeliteľnosť“

Abstrakt – Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) z 9. novembra 2017

1. *Odvolanie – Dôvody – Jednoduché zopakovanie dôvodov a tvrdení predložených Všeobecnému súdu – Neprípustnosť – Spochybnenie výkladu alebo uplatnenia práva Únie Všeobecným súdom – Prípustnosť*

[Článok 256 ods. 1 druhý pododsek ZFEÚ; Štatút Súdneho dvora, článok 58 prvý odsek; Rokovací poriadok Súdneho dvora, článok 168 ods. 1 písm. d) a článok 169 ods. 2]

2. *Žaloba o neplatnosť – Predmet – Čiastočné zrušenie – Podmienka – Oddeliteľnosť napadnutých ustanovení – Ustanovenie nariadenia Rady oslobodzujúce niektoré dovozné vyrovnávacie clá, na ktoré sa vzťahuje záväzok prijatý Komisiou – Zrušenie majúce za následok zmenu podstaty nariadenia – Nesplnená podmienka*

(Článok 263 ZFEÚ; nariadenie Rady č. 1239/2013, články 1 a 2)

3. *Odvolanie – Dôvody – Dôvod uvedený prvýkrát v konaní o odvolaní – Neprípustnosť*

(Článok 256 ods. 1 druhý pododsek ZFEÚ; Štatút Súdneho dvora, článok 58)

4. *Základné práva – Právo na účinnú súdnu ochranu – Hranice – Dodržanie podmienok prípustnosti žaloby – Žaloba o čiastočnú neplatnosť proti nariadeniu ukladajúcemu vyrovnávacie clo*

(Článok 263 ods. 4 ZFEÚ; Charta základných práv Európskej únie, článok 47; nariadenie Rady č. 1239/2013)

1. Pozri text rozhodnutia.

(pozri body 24 – 27)

2. Všeobecný súd nevychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď v rámci svojho preskúmania prípustnosti žaloby o neplatnosť podanej proti článku 2 vykonávacieho nariadenia č. 1239/2013 z 2. decembra 2013, ktorým sa ukladá konečné vyrovnávacie clo na dovoz fotovoltaických modulov na

báze kryštalického kremíka a hlavných komponentov (t. j. článkov) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike alebo odosielaných z Čínskej ľudovej republiky, rozhodol, že uvedený článok nemožno oddeliť od zostávajúcej časti tohto nariadenia.

Čiastočné zrušenie právneho aktu Únie je totiž možné len vtedy, ak sú časti, ktorých zrušenie sa navrhuje, oddeliteľné od ostatných častí aktu; táto podmienka oddeliteľnosti nie je splnená, ak by čiastočné zrušenie aktu spôsobilo zmenu jeho podstaty.

V tejto súvislosti z ustanovení uvedených v článkoch 1 a 2 vykonávacieho nariadenia č. 1239/2013 vyplýva, že tento posledný uvedený článok stanovuje prostredníctvom záväzku týkajúceho sa minimálnych dovozných cien výnimku z platenia vyrovnávacieho cla uloženého podľa tohto článku 1, v rámci ohraničenia určitým ročným objemom dovozu. Normotvorca Únie prijatím tohto nariadenia zaviedol opatrenia na ochranu obchodu predstavujúce jeden celok alebo jeden „balík“. Uvedené nariadenie tak ukladá dve odlišné a doplňujúce sa opatrenia, ktorými sa má dosiahnuť spoločný výsledok, a to odstránenie škodlivých účinkov čínskych subvencií, týkajúcich sa dotknutých výrobkov, pre výrobné odvetvie Únie, pri zachovaní záujmov tohto výrobného odvetvia.

Keďže vykonávacie nariadenie č. 1239/2013 vychádza z možnosti alternatívneho uplatnenia týchto dvoch opatrení rozdielnej povahy, čínski vyvážajúci výrobcovia môžu využiť záväzok minimálnych dovozných cien prijatý Komisiou v zmysle článku 2 uvedeného nariadenia a vyhnúť sa tak tomu, aby sa na ich výrobky uložilo vyrovnávacie clo *ad valorem* upravené v článku 1 toho istého nariadenia. Vyhlásenie neplatnosti tohto článku 2 by však odstránilo takúto možnosť a znemožnilo by alternatívu, ktorú chcel normotvorca Únie ponúknuť čínskym vyvážajúcim výrobcom pri prijatí sporného nariadenia. Vzhľadom na rozdiely, pokiaľ ide o hospodárske dôsledky spojené s týmito dvomi druhmi opatrení na ochranu obchodu, by sa teda takého vyhlásenie neplatnosti dotklo samotnej podstaty sporného nariadenia.

Uplatnenie záväzku týkajúceho sa minimálnych dovozných cien sa v skutočnosti dotýkalo veľkej väčšiny prípadov od prijatia vykonávacieho nariadenia č. 1239/2013. Tento záväzok sa teda zrejme má uplatňovať ako hlavný nástroj v rámci dovozu s pôvodom v Číne, ktorého sa týka uvedené vykonávacie nariadenie. Za takýchto okolností by sa vyhlásenie neplatnosti uvedeného záväzku nevyhnutne dotklo podstaty tohto nariadenia.

(pozri body 38, 42, 46, 52, 55, 57)

3. Pozri text rozhodnutia.

(pozri body 64, 65)

4. Cieľom článku 47 Charty základných práv Európskej únie nie je zmeniť systém preskúmania súdom stanovený Zmluvami, a predovšetkým pravidlá týkajúce sa prípustnosti žalôb podaných priamo na súde Únie. Ochrana, ktorú priznáva článok 47 Charty, rovnako nevyžaduje, aby osoba podliehajúca súdnej právomoci mohla bez toho, aby splnila akékoľvek podmienky, podať žalobu o neplatnosť legislatívneho aktu Únie priamo na súd Únie.

Za týchto okolností skutočnosť, že obchodná spoločnosť nemohla podať žalobu len proti neoddeliteľnej časti vykonávacieho nariadenia č. 1239/2013 z 2. decembra 2013, ktorým sa ukladá konečné vyrovnávacie clo na dovoz fotovoltických modulov na báze kryštalického kremíka a hlavných komponentov (t. j. článkov) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike alebo odosielaných z Čínskej ľudovej republiky, nemôže znamenať porušenie jej práv vyplývajúcich z článku 47 Charty, keďže táto spoločnosť mohla napadnúť uvedené nariadenie ako celok. Za predpokladu splnenia podmienok aktívnej legitimácie stanovených v článku 263 ods. 4 ZFEÚ totiž mohla napadnúť sporné nariadenie priamo na Všeobecnom súde, pričom súčasne mohla navrhnúť pozastavenie účinkov tohto zrušenia,

kým inštitúcie Únie neprijmú opatrenia potrebné na vykonanie rozsudku o zrušení, alebo spochybniť platnosť sporného nariadenia pred vnútroštátnymi súdmi a navrhnúť im obrátiť sa na Súdny dvor s prejudiciálnymi otázkami.

(pozri body 67, 68, 70)